

6 kwietnia 2025

Zbigniew Stanisław Kiersnowski urodził się 9 marca 1910 roku w polskiej rodzinie zamieszkałej w Witebsku. Był synem Heleny z Czarnowskich i Mariana Kiersnowskiego, naczelnego lekarza witebskiego szpitala. W wieku 5 lat Zbigniew stracił ojca. W 1918 roku wraz z matką opuścił Witebsk i przybył do Warszawy. W 1919 roku został uczniem gimnazjum, z nieznanych powodów po roku musiał przerwać naukę. Rok 1920 poświęcił na nauczanie domowe. 1 września 1921 roku został uczniem klasy czwartej prestiżowego Gimnazjum Towarzystwa Szkoły Maurycego hrabiego Zamoyskiego. Wiosną 1928 roku zdał maturę typu humanistycznego, a jesienią tego roku został studentem Wydziału Elektrycznego Politechniki Warszawskiej. W październiku 1933 roku zdał tzw. pierwszy egzamin dyplomowy.

W czasie studiów został powołany do Szkoły Podchorążych Rezerwy Saperów w Modlinie. 1 grudnia 1933 roku otrzymał stopień starszego szeregowego, a następnego dnia złożył przysięgę wojskową. W kolejnym roku awansował do stopnia tytularnego kaprała, a następnie podchorążego rezerwy. Szkołę Podchorążych ukończył 15 lipca 1934 roku z oceną dobrą, w stopniu plutonowego podchorążego. Kilkanaście dni później Zbigniew Kiersnowski został przeniesiony do nowodworskiego Batalionu Elektrotechnicznego, kompanii reflektorów przeciwlotniczych. 17 września został przeniesiony do rezerwy i wrócił na studia politechniczne. Przed ukończeniem uczelni jeszcze dwukrotnie odbywał ćwiczenia wojskowe: w 1935 i 1937 roku. Podczas tych drugich pełnił obowiązki dowódcy plutonu reflektorów przeciwlotniczych. W opinii na temat Zbigniewa Kiersnowskiego z tego okresu służby możemy przeczytać: *„Inteligentny, towarzysko wyrobiony, dbały o wygląd zewnętrzny, prezencja dobra. Zdolny elektryk, praktykę odbył we Francji [zdolności zawodowej]”*. W 1938 roku awansował do stopnia porucznika rezerwy.

Zbigniew Kiersnowski ukończył Politechnikę w roku akademickim 1937/38. Jego ówczesny adres może wskazywać na to, iż znalazł zatrudnienie w przemyśle cukrowniczym. Kolejne ćwiczenia wojskowe odbywał wiosną 1939 roku. Wkrótce w sierpniu został zmobilizowany i zgodnie z przydziałem stawiał się w Batalionie Elektrotechnicznym. Nie znamy jego dalszych losów. Nazwisko Stanisława Kiersnowskiego znalazło się na liście jeńców obozu w Starobielsku. Został zamordowany przez NKWD w Charkowie wiosną 1940 r. Miał wówczas 30 lat. Helena Kiersnowska, nie znając losów syna, poszukiwała go jeszcze w 1945 roku.

W 2007 roku Minister Obrony Narodowej awansował Zbigniewa Stanisława Kiersnowskiego do stopnia porucznika.